

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. Decembra 2015. godine
Ref.br.:RK871/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI177/14

Podnosilac

Miodrag Janković

**Ocena ustavnosti rešenja U. Ž-A. A. br. 6/2014 Vrhovnog suda
od 21. jula 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Miodrag Janković iz Komorana, sa stalnim prebivalištem u Beogradu, Republika Srbija.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje U. Ž-A.A. br. 6/2014 Vrhovnog suda od 21. jula 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti navedene odluke. Podnosilac zahteva osporava i odluke Izbornog panela za žalbe i predstavke (u daljem tekstu: IPŽP) A. br. 7251/2014 od 2. juna 2014. godine i Centralne izborne komisije (u daljem tekstu: CIK) br. 20140806004875, kojima tvrdi da su mu povređena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) iz člana 24. [Jednakost pred Zakonom], člana 32. [Pravo na Pravno Sredstvo], člana 45. [Pravo na Izbor i Učešće] i člana 54. [Sudska Zaštita Prava], kao i člana 3. Protokola 1. [Pravo na slobodne izbore], člana 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] i člana 14. [Zabrana diskriminacije] Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. januara 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI177/14 imenovao sudiju Altaya Suroya, za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 26. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom KSH. KI177/14 imenovala za sudiju izvestioca Artu Ramu-Hajrizi umesto sudije Envera Hasanija, čiji je mandat okončan.
8. Dana 21. januara 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio sledeću dodatnu dokumentaciju od njega: punomoćje za osobe navedene u zahtevu za podnošenje zvanične prepiske u njegovo ime i odluku CIK-a, kojom je odbijen zahtev za uključivanje u birački spisak.
9. Dana 11. februara 2015. godine, Sud je primio od podnosioca zahteva traženo punomoćje, ali ne i odluku CIK-a.
10. Dana 2. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Podnosilac zahteva je bio stanovnik Kosova sa prebivalištem u Kosovu Polju do juna 1999. godine, kada je otišao da živi u Beograd, Republika Srbija.
12. U cilju ostvarivanja prava na učešće na vanrednim parlamentarnim izborima 2004. godine, podnosilac zahteva je dostavio potrebnu dokumentaciju da bude uključen u birački spisak.
13. Neodređenog datuma, CIK je doneo odluku br. 2014080600875 kojom je odbacio zahtev podnosioca za uključivanje u birački spisak sa obrazloženjem da nije ispunio uslove iz člana 5.1 Zakona o opštim izborima.
14. Dana 30. maja 2014. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu IPŽP, osporavajući odluku CIK-a.
15. Dana 2. juna 2014. godine, IPŽP je svojom odlukom A. br. 7251/2014 odbio žalbu podnosioca, potvrdio odluku CIK-a i pružio isto obrazloženje da podnosilac nije ispunio uslove za upis u birački spisak na osnovu člana 5.1 Zakona o opštim izborima.
16. Na odluku IPŽP, podnosilac zahteva je Vrhovnom sudu izjavio žalbu zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i bitne povrede proceduralnih odredaba.
17. Dana 13. juna 2014. godine, Sekretarijat Sudskog saveta Kosova je (u daljem tekstu: SSK) dostavio podnosiocu zahteva platni nalog, popunjen i zapečaćen od strane Vrhovnog suda Kosova, za plaćanje sudske takse u iznosu od 30 €.
18. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo Vrhovnom sudu zahtev za oslobađanje od plaćanja takse zbog lošeg materijalnog stanja.
19. Dana 21. jula 2014. godine, Vrhovni sud je doneo rešenje U.- Ž. A.A. br. 6/2014, kojim je odbacio žalbu podnosioca zahteva.
20. U obrazloženju rešenja, Vrhovni sud naglašava "*Članom 2.4 Administrativnog uputstva br. 2008/02 o ujednačavanju sudskih taksi, između ostalog je predviđeno da pojam predstavka predstavlja tužbu, protivtužbu, žalbu. Članom 6.1 navedenog uputstva, propisano je da se taksa mora platiti prilikom podnošenja prestavke-žalbe, dok je članom 6.5 uputstva propisano je da će sud odbaciti prestavku-žalbu, ukoliko podnosilac žalbe u određenom roku ne plati sudsku taksu na podnetu žalbu.*"
21. Vrhovni sud je, dalje, utvrdio da uprkos činjenici da je podnosilac primio opomenu za plaćanje takse, on nije ispunio tu obavezu, stoga "*po mišljenju ovog suda, žalbu treba odbaciti*".

Navodi podnosioca

22. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud, time što nije razmotrio njegovu žalbu u njenim zaslugama, uskratio sudsku zaštitu prava garantovanih članom 54. Ustava i postavio ga u neravnopravan položaj pred zakonom što je, prema njemu, dovelo do uskraćivanja njegovog prava da učestvuje na parlamentarnim izborima, kršeći tako njegovo ustavno pravo propisano članom 45. Ustava i članom 3. Protokola 1 EKLJP.
23. Podnosilac zahteva se, dalje, žali da pravni lek za žalbu, u njegovom slučaju, nije bio efikasan, jer mu nije omogućio da ostvari svoje pravo i stoga navodi da je došlo do povrede člana 32. Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP, koji garantuje pravo na delotvoran pravni lek.
24. Podnosilac zahteva je tražio od Suda da mu se dosudi naknada materijalne štete u iznosu od 30,00 € na ime sudske takse.

Prihvatljivost zahteva

25. Da bi sudio u vezi sa zahtevom podnosioca, Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac ispunio sve uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

26. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

27. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

28. Na osnovu navedenog, podnosilac se obraća Sudu zahtevom da oceni pitanje da li mu je rešenjem Vrhovnog suda od 21. jula 2014. godine i odlukama CIK-a i IPŽP onemogućeno učešće na parlamentarnim izborima na Kosovu 2014. godine, što je dovelo do ustavnih i povreda EKLJP, kao što je naglašeno u tački tri ovog izveštaja.
29. Sud, dalje, primećuje da uprkos pismenom zahtevu, podnosilac nije dostavio odluku CIK-a kojom je odbijen zahtev za uključivanje u birački spisak, tako da Sud ne može da oceni da li je ovom odlukom izazvana povreda Ustava na štetu podnosioca.

30. Prema pravilu 29. tačka 4. Poslovnika, dužnost je podnosioca da priloži potrebnu dokumentaciju svom zahtevu, koja dokazuje navodne povrede. Nije dužnost Suda da izgradi slučaj umesto podnosioca ili da traži dokumentaciju po službenoj dužnosti, koja bi eventualno išla u njegovu korist.
31. Sud primećuje da je Zakon o opštim izborima u Republici Kosovo, proglašen Dekretom predsednika Republike Kosovo br. DL-027-2008, dana 15. juna 2008. godine, propisao da svako, da bi ostvario ustavno pravo da učestvuje na izborima, treba da ispuni sledeće uslove:

Član 5 – Pravo glasa

- 5.1 Lice koje ima pravo glasa na izborima, u saglasnosti sa zakonom na snazi mora imati najmanje osamnaest (18) godina na dan izbora i mora ispuniti najmanje jedan od sledećih uslova:
  - a) lice koje je registrovano kao građanin Kosova u Centralnom registru građana;
  - b) lice koje boravi van Kosova i koje je napustilo Kosovo na dan ili posle 1. januara 1998. pod uslovom da ispunjava uslove zakona na snazi o pitanjima državljana Kosova; ili
  - c) lice koje je dobilo status izbeglice, u saglasnosti sa Konvencijom o statusu izbeglica od 28. jula 1951., i Protokola iste od 16. decembra 1966., na dan ili posle 1. januara 1995. i koje ima pravo na registraciju u Centralni registar građana kao građanin Kosova;
32. U tom smislu, Sud naglašava da je IPŽP 2. juna 2014. godine doneo odluku A. br. 7251/2014 kojom je odbio žalbu podnosioca protiv odluke CIK-a, tvrdeći da podnosilac *“Ne ispunjava uslove za registrovanje u spisak birača, na osnovu člana 5.1 ZOI-a”* i nije utvrdio da je odluka CIK-a zahvaćena zakonskim povredama kao što tvrdi podnosilac zahteva.
33. Sud, dalje, smatra da na osnovu nadležnosti IPŽP koje su propisane Zakonom br. 03/L-256 o izmenama i dopunama Zakona br. 03/L-073 o opštim izborima u Republici Kosovo, objavljen u Službenom listu br. 87 dana 16. novembra 2010. godine, u članu 1, je propisano *“IPŽP” označava Izborni panel za žalbe i predstavke, nezavisno telo zaduženo za rešavanje žalbi i predstavki uložениh na izborni proces”*.
34. Pored toga, na osnovu navedenog, jasno je da su CIK i IPŽP organi uspostavljeni zakonom da odluče da li je podnosilac ispunio uslove propisane zakonom da bi bio uključen u birački spisak i nije dužnost Ustavnog suda da potvrdi te činjenice, jer su one zakonske, a ne ustavne prirode.
35. Sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova ili, u ovom slučaju, nezavisnih organa. To je uloga redovnih sudova ili upravnih organa utvrđenih zakonom, da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i

materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi, takođe: slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).

36. U ovim okolnostima, Sud smatra da je zahtev podnosioca za učešće na izborima odobren, dok odlukom CIK-a je zaključeno da on ne ispunjava zakonske uslove da bude uključen u birački spisak i omogućen mu je žalbeni postupak, gde je njegova žalba odbijena. Dakle, uzimajući u obzir sprovedene postupke, Sud ne može da zaključi da je došlo do povrede člana 45. Ustava [Pravo na Izbor i Učešće] i člana 3. Protokola 1 EKLJP [Pravo na slobodne izbore], zbog same činjenice da je ishod zahteva podnosioca bio nepovoljan za njega.
37. Pored toga, Sud primećuje da „pravo na izbor i učešće“, propisano Ustavom ili „pravo na slobodne izbore“, propisano Protokolom 1 EKLJP, nije apsolutno i neograničeno pravo, već može biti predmet zakonskih ograničenja u svakoj zemlji posebno.
38. U slučaju *Schindler protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) je utvrdio da nije došlo do povrede člana 3. Protokola 1 EKLJP kada je odbio pravo da učestvuje na opštim izborima u Britaniji održanim 5. maja 2010. godine, osobi koja nije živela u Velikoj Britaniji duži vremenski period od vremena predviđenog važećim zakonom i da je to pravo predmet ograničenja propisanog britanskim zakonom u to vreme (vidi: presuda ESLJP u slučaju *Shindler protiv Ujedinjenog Kraljevstva* od 7. maja 2013. godine – zahtev br. 19840/09).
39. Što se tiče pitanja odbacivanja žalbe podnosioca od strane Vrhovnog suda zbog neplaćanja sudskih taksi, Sud smatra da je rešenje Vrhovnog suda doneto u skladu sa pravnim aktom (Administrativno uputstvo br. 2008/02 SSK) koji reguliše ovo pitanje. Dakle, kao takav, nije proizvoljan i neosnovan akt.
40. Pored toga, u obrazloženju svog rešenja, Vrhovni sud je citirao član 6.5 Uredbe, u kome je jasno propisano „*Ukoliko se taksa ne plati u određenom roku, sud će odbaciti predstavku za koju taksa nije uplaćena.*”
41. Podnosilac zahteva ne može da potkrepi svoje tvrdnje bilo kakvim dokazom koji bi ukazao da su određene osobe oslobođene od plaćanja sudske takse ili da ova obaveza važi samo za određene grupe stanovništva, kako to navodi u žalbi. Sasvim je jasno da podnosilac nije dostavio dokaze koji bi ukazali da je ovo rešenje pokazatelj navodnih povreda o nejednakosti pred zakonom, ili i pravni diskriminatorski akt.
42. Pored toga, Ustavni sud je u rešenju o neprihvatljivosti u slučaju KI121/13, podnosioca zahteva *L. M.*, utvrdio da rešenja Osnovnog suda u Đakovici od 8. maja 2013. godine i Apelacionog suda od 12. jula 2013. godine, kojima su odbijene žalbe podnosioca zbog neplaćanja sudske takse, nisu bila u suprotnosti sa Ustavom i ovaj Sud zaključuje da su sudske takse obavezne za sve podnosiocce, bez obzira na pripadnost grupe stanovništva, i da su pred zakonom o istom pitanju sve stranke jednako tretirane.

43. U ovim okolnostima, Sud ne može da utvrdi povredu člana 24. [Jednakost pred Zakonom], člana 32. [Pravo na Pravno Sredstvo] i člana 54. [Sudska Zaštita Prava] Ustava i članova 14. [Zabrana diskriminacije] i 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLJP.
44. Sud u odgovoru na zahtev podnosioca u vezi sa naknadom materijalne štete, primećuje da na osnovu Ustava i Zakona nema nadležnost da dosudi takvu štetu.
45. Kao rezime, Sud smatra da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri argumentovao svoje tvrdnje.
46. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan i kao takav, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 47. Zakona i pravilom 36 (2) b) Poslovnika, na sednici održanoj 2. jula 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi